

Pandora

tijdschrift voor kunst & literatuur

prijs € 7,-
jaargang 5
nr. 3 / 2016

Ik schilder het licht

Anneke Wilbrink

Simon Oud

Jolande van Lith

Gerard Verdijk

Silvia B.

J.G. Ballard

Huiskamer van Haarlem

Frits Bodewes

Tamme de Boer

Suzanne van Soest

Ik schilder het

Interview met Anneke Wilbrink

Het woonhuis van Anneke Wilbrink is ook tegelijk galerie en atelier. Haar kleurrijke schilderijen komen je van alle kanten tegemoet. Het zijn grote werken die meteen uitnodigen om erover te praten. Op het eerste gezicht gaat er veel energie en drukte van uit. Maar als je er eenmaal goed naar kijkt, zie je dat de basis er één is van rust. Ze zijn licht en helder en stralen levenslust uit. Anneke heeft geen aanmoediging nodig om over haar werk te praten, ze praat er bevlogen over.

□ Door Lizan van Dijk & Ruud Vermeer

Mensen reageren positief op mijn werk, want ze voelen zich er prettig bij. Ik schilder steden en landschappen met veel beweging op de voorgrond. Het is een vermenging van fantasie en werkelijkheid. Dat vind ik spannend. Ik heb er wel over nagedacht om er mensen in te schilderen, maar doe het niet omdat het mijn werk dan minder spannend maakt."

Krabbé zoekt Van Gogh

"Kunst heeft te maken met plaatsbepalingen, met waar je bent en heen gaat. Ik ben gegrepen door het werk van Van Gogh. Zijn werk in Zuid-Frankrijk waar je de horizon met al die kleuren ziet heeft me sterk beïnvloed. Als kunstenaar schilder je het licht. Als je dood gaat is het licht uit je ogen. Als het je even tegen zit, moet je dan ook niet je ogen ervoor sluiten.

Het is werk waardoor ik altijd geïnspireerd raak. Vooral de werken uit zijn latere periode. Ik was dan ook erg blij om vorig jaar gevraagd te worden voor het programma van

Z.T., 0.60 x 1.80m, 2015

licht

Jeroen Krabbé, *Krabbé zoekt Van Gogh*. De bedoeling was om mij schilderend te filmen terwijl ik buiten aan het werk was in de Japanse tuin in Parijs. Ik was best tevreden met het resultaat. Het werd vlak na de uitzending verkocht. Later toen ik de uitzending zag, vond ik het verrassend om mezelf aan het werk te zien. Het was leuk om even bekend te zijn, maar je moet je er niet door van de wijs laten brengen. Het werk moet doorgaan.

Ik bewonder ook het werk van Matisse. Toen hij niet meer kon schilderen ging hij knippen en bereikte dezelfde eenvoud van sierlijke lijnen. Er is een mooie foto van hem in zijn bed terwijl hij aan het knippen is."

De beweging in haar schilderijen

"Ik ben geboren in Dedemsvaart, een plaats waar niets gebeurde. Het avontuur moest ik zelf ontdekken. Samen met een vriendinnetje bedacht ik dat het spannend was om ons in te laten sluiten in een winkelcentrum.

Anneke Wilbrink in atelier

Z.T., 170 x 200 m, 2006 x

Z.T., 170 x 200 m, 2014

Z.T., 140 x 170 m, 2014

Er zit tegelijk een felheid en een nonchalance in

Door de grootte van de doeken kan ze niet overal bij. Daardoor kan het voorkomen dat ze over het doek heen loopt. Ook daarvan zijn soms sporen terug te vinden. Ze werkt aan meerdere doeken tegelijk. Bij de moeizame strijd met het ene werk ontstaat een ander schilderij gemakkelijk. Er zit tegelijk een felheid en een nonchalance in.

"Ik moet er niet recht voor gaan staan. Soms werkt het het beste als ik er vanaf de zijkant stiekem naar kijk. Het kan verrassend zijn om kunst vanaf een bepaalde hoek te zien. Dat had ik ook met *De Schreeuw* van Munch toen ik dat in het Musée Louis Vuitton zag. Daar stonden zoveel mensen voor dat ik het alleen maar vanaf een zijkant kon bekijken. Daardoor maakte het misschien wel meer indruk."

Het leven is een feest

Ze straalt een levensblijheid uit en wil zich niet beperken tot één ding. Daarom maakt ze ook muziek

met een aantal vrienden. Anneke speelt accordeon en nodigt af en toe vrienden thuis uit om samen muziek te maken. Het is niets voor haar om in een vaste bezetting in een groep spelen, maar ze geniet vooral van spontane jamsessies.

Ze vertelt over haar vader die ondanks dat hij in een rolstoel zat en vaak veel pijn had, altijd vrolijk was. "Mijn vader was mijn held. Ik besepte dat het leven eindig kon zijn. Toen hij overleed voelde ik me een tijd wat minder. Het was toen een drukke periode. Ik werd veel gevraagd terwijl ik tegelijkertijd veel moest verwerken. Dat was een soort strijd die weerspiegeld werd in mijn werk. Ik heb in die tijd een boek van Kandinsky gelezen dat me hielp. Daarin schreef hij dat het leven een feest is. Zo wil ik ook leven!"

Expositie: Hoofdkantoor Gasunie in Groningen van 18 september tot 1 november

www.annekewilbrink.nl

www.npo.nl/krabbe-zoekt-van-gogh/19-09-2015/AT_2041889